

1 KRÓNIKÁK 18-19.

18. fejezet

Ezután történt, hogy Dávid megverte a filiszteusokat, leigázta őket, és elvette a filiszteusoktól Gátot falvaival együtt. [Gát a legnagyobb és legfontosabb város volt Filisztea közepén.] Megverte Moábot is, és a moábiak Dávidnak adófizető szolgálói lettek. Megverte Dávid Hadadezer, Cobá királyát Hamátnál, aki az Eufrátesz-folyamig akarta kiterjeszteni hatalmát. Elfogott Dávid közülük ezer harcikocsit, hétezer lovast és hússzezer gyalogost, és megbénította Dávid a harcikocsik lovait, csak száz harcikocsit hagyott meg belőlük.

Amikor a damaszkuszi arámok eljöttek, hogy megsegítsék Hadadezer, Cobá királyát, levágott Dávid huszonkétezer arám embert. Majd helyőrséget helyezett Dávid az arám Damaszkuszba, és adófizető szolgálivá lettek Dávidnak az arámok. Így segítette meg az Úr Dávidot mindenütt, ahová csak ment. (18:1-6).

Isten azt mondta, hogy "Leigáztam az ellenségeidet". Isten továbbra is munkálkodik Dávid oldalán.

Elvette Dávid az aranypajzsokat is, amelyeket Hadadezer szolgálói hordtak, és Jeruzsálembe vitette azokat. Dávid igen sok rezet hozott el Tibathból és Kúnból, Hadadezer városaiból. Abból készítette Salamon a rézmedencét, [Amit a papok mosakodásra használtak], az oszlopokat és a rézedényeket. (18:7-8).

Figyeljük meg, hogy mit tesz Dávid. Isten azt mondta, hogy „Dávid, te nem építhetsz nekem házat, én fogok neked házat építeni”. De Isten nem mondta azt, hogy „Nem gyűjthetsz anyagokat az építéshez”. Ezért Dávid összegyűjti mindazt az aranyat, rezet, ezüstöt, ami az Úr házának megépítéséhez szükséges. „Igaz, hogy nem építhetem meg magát a házat, de a ház építéséhez szükséges összes anyagot biztosíthatom”. És ezt itt Dávid el is kezdi gyűjteni.

Amikor meghallotta Tói, Hamát királya, hogy megverte Dávid Hadadezernek, Cobá királyának egész haderejét, elküldte fiát, Hadórámot Dávid királyhoz mindenféle arany-, ezüst- és réztárggyal, hogy békeséggel és áldással köszöntse azért, mert hadat viselt Hadadezerrel, és megverte őt. [Ezeket Dávid félretette a templom építésére]. Hadadezer ugyanis Tóival is harcban állt. Dávid király ezeket is az Úrnak szentelte azzal az ezüstrrel és arannyal együtt, amelyet más népektől, az edómiaktól, a moábiaktól, az ammóniaktól, a filiszteusoktól és az amálékiaktól hozott el.

Abisaj, Cerujá fia pedig megvert tizennyolcezer edómit a Sós-völgyben. Dávid Edómba is helyőrséget helyezett el, és az egész Edóm Dávid szolgálója lett. Így segítette meg az Úr Dávidot mindenütt, ahová csak ment. [Ezt kétszer is olvashatjuk.] Így uralkodott Dávid egész Izraelen, jogot és igazságot szolgáltatva egész népének.

A hadsereg parancsnoka Joáb, Cerujá fia volt, a főtanácsos pedig Jehósáfát, Ahilúd fia volt. Cádok, Ahitúb fia, és Abimelek, Ebjátár fia voltak a papok, Sávsa pedig a kancellár. Benájá, Jehojádá fia volt a testőrök parancsnoka. (18:9-17).

19. fejezet

Történt azután, hogy meghalt Náhás, az ammóniak királya, és utána a fia lett a király. (19:1)

Dávid Náhás barátja volt, hiszen Náhás kedvességgel halmozta el Dávidot.

Dávid így gondolkodott: Szeretettel bánok Hánúnnal, Náhás fiával, mert az ő apja is szeretettel bánt velem.

[Olyan ez, mint manapság, amikor egy államfő meghal, elküldik az egyik államtitkárt, vagy az alelnököt, vagy valaki mást, hogy legyen ott a temetésen, és képviselje a mi kormányunkat, ezzel kifejezve a kormány szimpátiáját és együttérzését, amikor egy másik nemzet fontos embere hal meg. Ezt tette Dávid is Hánúnnal szemben, aki Náhás fia volt.]

Amikor megérkeztek Dávid szolgálói az ammóniak országába Hánúnhoz, hogy megvigasztalják, ezt mondták az ammóniak vezérei Hánúnnak: Azt hiszed, hogy apádat akarja megölni Dávid, amikor

vigasztalókat küldött hozzád? Inkább azért jöttek ide a szolgák, hogy kifürkésszék, kikémleljék és feldúlják az országot! Elfogatta ezért Hanún Dávid szolgáit, megnyíratta őket, ruhájuk felét fenekükig levágatta, és visszaküldte őket (19:1-4).

Ezek elmentek, de amikor jelentették Dávidnak, hogy mi történt az embereivel, eljűk küldött, és mivel igen csúffá tették azokat az embereket, [hisz teljesen megalázták őket] ezt parancsolta nekik a király: Maradjatok Jerikóban, amíg meg nem nő a szakállatok, akkor térjete vissza!

Amikor látták az ammóniak, hogy meggyűlöltették magukat Dáviddal, elküldtek Hanún és Ammón fiait ezer talentum ezüstöt Aram-Naharaimba, Aram-Maakába és Cobába, hogy harci kocsikat és lovakat fogadjanak zsoldjukba. Zsoldjukba fogadtak harminckétezer harci kocsit és Maaká királyát is hadinépével együtt. Ezek megérkeztek és táborot ütöttek Médebá előtt. Az ammóniak is összegyűltek városaikból és hadba vonultak.

Amint ezt meghallotta Dávid, elküldte Jóábót egy egész sereggel, a legvitézebbekkel. Kivonultak az ammóniak is, és csatarendbe álltak a város bejáratánál. A királyok pedig, akik segítségére jöttek, külön álltak fel a mezőn. Jóáb látta, hogy elől is, hátul is támadás fenyegeti, ezért kiválogatta egész Izrael színe-javát, és csatarendbe állította őket az arámokkal szemben. A hadinép maradékát pedig testvérének, Abisajnak a vezetésére bízta, és ezek az ammóniakkal szemben álltak csatarendbe. Ezt mondta: Ha az arámok erősebbek lesznek nálam, jöjj segítségemre! Ha pedig az ammóniak lesznek erősebbek nálad, akkor én segítek neked. (19:5-12).

Észrevették a csatatéren, hogy majdnem be vannak kerítve. Egyik oldalon az arámok, a másikon az ammóniak, és így kettéosztották a seregeiket. Utána pedig ezt mondja, és ez nagyon tetszik nekem...

Légy erős, szedjük össze az erőnket népünkért és Istenünk városaiért! Az Úr pedig tegye, amit jónak lát. (19:13)

“Légy bátor, légy erős, és aztán hagyj mindent Isten kezében.” A legjobb szabály az, ha megteszel mindent, ami téled telik, és a többit Rá bízod. Hisz a legjobbadnál jobbat már nem tudsz nyújtani. Sokszor ki vagyunk ábrándulva, hogy “Lehetett volna jobban is, még jobban kellett volna”. De ha ez a téled telhető legjobb volt, akkor ne ostorozd magad! Bíz Rá! “Uram, ez volt a legjobb, ami télem tellett!” Bátran lendülj a harcba, légy erős, és hagyd hogy a seregek Ura tegye azt, amit akar. Bíz csak rá. Megtesszük, amit tudunk, ami nem azt jelenti, hogy lepihenünk. Ez nem jelenti azt, hogy hátradőlünk, és azt modjuk: “Az Úr úgyis meg tudja tenni, amit akar”. Ez nem jelent passzivitást. Keresztényként nem lehetünk pacifisták ezekben a dolgokban. Nem várhatjuk karba tett kézzel, hogy az Úr dolgozzon, miközben azt hangoztatjuk, hogy “Tudod, Isten úgyis bármit meg tud tenni, amit Ő akar.” Engedd, hogy megtegye. De Isten elvárja, hogy mi magunk is részt vegyünk, és a lehető legjobbat adjuk ki magunkból.

“Fiúk, legyetek bátrak és erősek, a többit pedig az Úrra bizzuk”. De tegyétek meg azt, ami a ti részetek. Ti megteszitek, ami a ti dolgotok, és Isten is el fogja végezni az Ő részét.

Ugye, te sem mondd az ágyadon elnyúlva, hogy “Ha Isten azt akarja, hogy ma egyek, akkor beteheti a falatot a számba, én pedig csak itt fekszek és várok”. Nem, hanem felkelsz, elkészíted a rántottát, megteríted az asztalt és kitöltöd a tejet. Nem várhatjuk passzívan, hogy majd Isten mindent elvégez. A dolog egyik részét Isten tőlünk várja. Itt van tehát, hogy “Legyetek bátrak. Induljatok el, harcoljatok hősként, és a többit bizzátok az Úrra. Tegyen úgy az Úr, ahogy jónak látja.”

Akkor Jóáb rohamra indult hadinépével az arámok ellen, azok pedig megfutamodtak előtte. Amikor az ammóniak látták, hogy az arámiak futnak, ők is megfutamodtak Jóáb testvére, Abisaj előtt, és bementek a városba. Jóáb pedig visszatért Jeruzsálembe.

Amikor az arámok látták, hogy vereséget szenvedtek Izraeltől, követeket küldtek, és fölvonultatták a folyamon túl az arámokat. Sófak, Hadadezer hadseregének parancsnoka állt az élükön (19:14-16).

Tehát Sófak, a hadvezérük. Újra csatarendbe álltak, erősítést hívtak, és visszajöttek.

Jelentették ezt Dávidnak, aki összegyűjtötte egész Izraelt, átkelt a Jordánon, megérkezett hozzájuk, és fősorakozott velük szemben. Csatarenbe állt Dávid az arámokkal szemben, és ők megütköztek vele. De megfutamodtak az arámok Izrael előtt, és megölt Dávid az arámok közül hétezer harci kocsin küzdő embert és negyvenezer gyalogost. Sófakot a hadsereg parancsnokát is megölte. Amikor látták Hadadezer szolgálói, hogy vereséget szenvedtek Izraeltől, békét kötöttek Dáviddal, és szolgáltak neki. Ezután az arámok nem voltak hajlandók segíteni az ammóniakat (19:17-19).